

Sygn. akt VIII C 1499/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia: 24 listopada 2014 r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia - Śródmieścia we Wrocławiu Wydział VIII Cywilny

w składzie :

Przewodniczący : SSR Anna Przytułska - Sikoń

Protokolant: Natalia Pietrzak

po rozpoznaniu w dniu 24 listopada 2014 r. we Wrocławiu na rozprawie sprawy

z powództwa: (...) sp. z o.o. z siedzibą w K.

przeciwko: T. P.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego T. P. na rzecz strony powodowej (...) sp. z o.o. z siedzibą w K. kwotę 5,77 zł (pięć złotych i siedemdziesiąt siedem groszy);

II. umarza postępowanie w zakresie ograniczonego powództwa, tj. co do kwoty 584,43 zł;

III. oddala powództwo w pozostałym zakresie;

IV. zasądza od pozwanego na rzecz strony powodowej kwotę 227 zł tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 180 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt VIII C 1499/14

UZASADNIENIE

W pozwie wniesionym w elektronicznym postępowaniu upominawczym w dniu 25.09.2013 r. sygn. akt Nc-e 2229473/13, strona powodowa (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w K. wniosła o zasądzenie od pozwanego T. P. kwoty 584,43 zł wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od kwoty:

- od kwoty 1,91 zł od dnia 25 września 2013 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 582,52 zł od dnia 22 maja 2013 r. do dnia zapłaty,

Jednocześnie wniosła o zasądzenie na jej rzecz kosztów postępowania.

Nakazem zapłaty wydanym w elektronicznym postępowaniu upominawczym w dniu 09.01.2014 r. Sąd Rejonowy w Lublinie XVI Wydział Cywilny uwzględnił powództwo w całości nakazując pozwanemu zapłacić kwotę objętą żądaniem pozwu oraz koszty procesu w kwocie 210,54,-zł w terminie dwutygodniowym od dnia doręczenia nakazu.

Od nakazu zapłaty wydanego w elektronicznym postępowaniu upominawczym pozwany wniósł sprzeciw. Zarzucił, że kwota zaległości została przez niego uregulowana w całości wraz z odsetkami w dniu 27.01.2014 r., na dowód czego przedłożył potwierdzenie przelewu na kwotę 610,57 zł. Nadto wskazał, iż w dniu 29.01.2014 r. w rozmowie telefonicznej pracownica powoda stwierdziła, że przelew zlikwidował wszelkie zaległości.

Dalej wyjaśnił, iż do chwili otrzymania nakazu zapłaty z 09.01.2014 r. nie wiedział o zaległościach, mimo że zwracał się do strony powodowej z pytaniem czy istnieją jakieś zaległości w opłatach. Nie otrzymał też żadnych z dwóch kierowanych do niego wezwań do zapłaty.

Po przekazaniu sprawy do rozpoznania Sądowi Rejonowemu dla Wrocławia –Śródmieścia we Wrocławiu, na podstawie zarządzenia Przewodniczącego Wydziału sprawa została wpisana pod sygn. akt VIII C 1499/14 i następnie na zarządzenie sędziego referenta pozew strony powodowej został uzupełniony stosownie do brzmienia art. 505³⁷ § 1 k.p.c. strona powodowa pottrzymała żądanie i sprecyzowała, że pozwany zamieszkiwał i korzystał z poboru energii elektrycznej w lokalu przy ul. (...) we W. wartości wynikającej z faktur VAT. Na kwotę dochodzoną pozew składa się kwota

- 1,91 zł z noty odsetkowej z tytułu niezapłaconych odsetek ustawowych wykazanych fakturą nr (...), wraz z odsetkami ustawowymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty

- oraz kwota 582,52 zł wynikająca z faktury VAT nr (...) wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 22.05.2013 r. do dnia zapłaty.

Nadto powód pismem z 10.09.2014 r. w związku z wpłatą w wysokości 584,43 zł ograniczył żądanie pozwu o tę kwotę, podtrzymując powództwo w pozostałym zakresie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 13 stycznia 1962r. ojciec pozwanego Z. P. zawarł Zakładem (...) (poprzednikiem prawnym strony powodowej) umowę o dostawę energii elektrycznej. Na jej podstawie Zakład (...) zobowiązał się do dostarczania energii elektrycznej do lokalu mieszkalnego położonego we W. przy ul. (...) Z. P. do uiszczania opłat za dostarczoną energię.

Okoliczność bezsporna, nadto dowód:

- Umowa sprzedaży energii elektrycznej nr 341/62, k. 30.

Pozwany do 29.03.2013 r.. kontynuował dotychczasową umowę po śmierci ojca. Pozwany po śmierci ojca nabył nieruchomość przy ul. (...) we W., jako jedyny spadkobierca Z. P.

Z. P. nie żyje co najmniej od 12.12.2002 r., jednak nowa umowa dotycząca energii elektrycznej została zawarta z dniem 30.04.2013 r.

Okoliczność bezsporna a nadto dowód:

- Pismo pozwanego z dnia 12. 12 2002 r. k. 37, oświadczenie pozwanego z 27.04.2013 r., k. 36 umowa kompleksowa nr (...), k. 38

Powód jest następcą prawnym Zakładu (...)

okoliczność bezsporna.

Z tytułu opłat za pobraną energię elektryczną strona powodowa wystawiła w dniu 30.04.2013 r. fakturę VAT NR (...) za okres od 15.02.2013 r. do 30.04.2013 r. na kwotę 582,52 zł, wskazując termin płatności na 21.05.2013 r. Faktura ta obejmowała także notę odsetkową na kwotę 1,91 zł.

Dowód:

- Faktura nr (...) k. 32-33

Pismem z dnia 7.08.2013 r. wysłanym pozwanemu na adres przy ul. (...), strona powodowa wezwała pozwanego do zapłaty kwoty 584,43 zł, wraz z odsetkami ustawowymi, w terminie 14 dni od dnia otrzymania wezwania. Przesyłka z wezwaniem została awizowana w dniu 12.08.2013 r.

Dowód:

- Wezwanie do zapłaty wraz z kopią koperty k. 34-35.

W dniu 27.01.2014 r. pozwany dokonał wpłaty kwoty 610,57 zł wskazując w tytule wpłaty, iż dotyczy ona nakazu zapłaty Nc-e (...) oraz faktury (...) z terminem płatności 21.05.2013 r.

Dowód:

Polecenie przelewu z 27.01.2014 r., k. 8

Sąd zważył co następuje

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie niewielkiej jego części.

W związku z cofnięciem pozwu przed rozprawą w zakresie należności głównej, tj. co do kwoty 584,43 złotych, postępowanie w tym zakresie na mocy art. 203 § 1 k.p.c. i art. 355 § 1 k.p.c. zostało umorzone, o czym orzeczono w punkcie 2 sentencji wyroku. W ocenie Sądu, czynność ta nie jest sprzeczna z prawem ani z zasadami współzycia społecznego, ani nie zmierza też do obejścia prawa.

Podstawą prawną rozstrzygnięcia jest umowa o dostawę energii elektrycznej zawarta w dniu 13.01.1962 r. w związku z art. 555 k.c., zgodnie z którym przepisy i sprzedaży rzeczy stosuje się odpowiednio do sprzedaży energii. Przedmiotem żądania strony powodowej w niniejszej sprawie pozostawała należność z tytułu zapłaty za pobraną przez pozwanego energię elektryczną w okresie od 15.02.2013 r. do 30.04.2013 r. oraz żądanie zapłaty skapitalizowanych odsetek za opóźnienie w płatności za energię elektryczną – w kwocie 1,91 zł.

W sprawie zasadniczo bezsporne pozostawały takie okoliczności, jak obowiązek pozwanego zapłaty należności głównej. Pozwany nie kwestionował bowiem ani podstaw swojego zobowiązania ani też wysokości kwoty dochodzonej pozwem. Co więcej, w toku postępowania, tj. w dniu 27.01.2014 r. pozwany dokonał wpłaty kwoty 610,57 zł wskazując w tytule wpłaty, iż dotyczy ona nakazu zapłaty Nc-e (...) oraz faktury (...) z terminem płatności 21.05.2013 r.

W pierwszej kolejności wyjaśnić należy kwestię dalszego obowiązywania umowy o dostawę energii elektrycznej po śmierci Z. P.. Zgodnie z art. 922 § 1 Kodeksu cywilnego prawa i obowiązki majątkowego zmarłego przechodzą z chwilą jego śmierci na jedną lub kilka osób stosownie do przepisów księgi czwartej k.c. Spadek stanowi więc ogół praw i obowiązków majątkowych zmarłego o charakterze cywilnoprawnym. Spadek obejmuje wszelkie prawa i obowiązki majątkowe, będące elementami stosunku cywilnoprawnego. Następstwo prawne po osobie zmarłej, mające charakter sukcesji uniwersalnej, zapewnia kontynuowanie stosunków majątkowych osoby fizycznej po jej śmierci i służy bezpieczeństwu obrotu cywilnoprawnego. Zasadniczo więc śmierć jednej ze stron umowy z reguły nie prowadzi do unicestwienia istniejącego stosunku prawnego. Jednak zasada dziedziczności praw i obowiązków umownych doznaje pewnych ograniczeń. Niektóre stosunki obligacyjne oparte na umowie ulegają rozwiązaniu w razie śmierci jednej ze stron. Ogólnie należy stwierdzić, że wygasają te umowy, w których spełnienie lub przyjęcie świadczenia uzależnione jest od osobistych przymiotów dłużnika lub wierzyciela. Chodzi o stosunki prawne, które strony nawiązują zazwyczaj bądź ze względu na szczególne kwalifikacje jednej z nich, bądź też z uwagi na osobiste zaufanie. Wyłączenie dziedziczenia pewnych praw i obowiązków umownych może wynikać z przepisu ustawy (np. przy umowie o dzieło - art. 645 § 1 k.c., przy umowie zlecenia - art. 748 k. c.), a także z woli stron. W ramach swobody umów strony mogą bowiem postanowić, że łączący je stosunek umowny wygaśnie w chwili śmierci jednej ze stron.

Jeśli chodzi o przedmiotową umowę dostawy energii, to przepisy kodeksu cywilnego nie przewidują wygaśnięcia umowy sprzedaży energii w przypadku śmierci jednej ze stron umowy. Także zawarta przez strony stosunku

cywilnoprawnego umowa z 13.01.1962 r. nie przewidywała w swej treści wygaśnięcia w chwili śmierci jednej ze stron. Wobec tego w okolicznościach rozpoznawanej sprawy należało przyjąć, że umowa nie wygasła z chwilą śmierci Z. P., lecz jako umowa o charakterze majątkowym, weszła w skład spadku po nim. Prawa i obowiązki z w/w umowy przeszły zatem na spadkobierców Z. P., tj. syna T. P., co w niniejszej sprawie stanowiło okoliczność bezsporną.

Pozwany spłacając należność dopiero w dniu 27 stycznia 2014 roku popadł w opóźnienie. Przedmiotem rozważań sądu stała się kwota skapitalizowanych odsetek w ustawowej wysokości należnych stronie powodowej od pozwanego w związku z opóźnieniem zapłaty należności.

Sąd miał przy tym na uwadze, iż z umowy stron nie wynika termin wymagalności poszczególnych należności za dostawę energii. Nie można przy tym uznać, iż terminem wymagalności jest data wskazana na fakturze VAT, która ma walor jedynie księgowy i dlatego nie może stanowić dostatecznego dowodu jej treści (vide: wyrok Sądu Najwyższego - Izba Cywilna z dnia 24 lipca 2008, IV CSK 87/08). Należy mieć w szczególności na uwadze, iż to rzeczą wierzyciela jest wykazanie wymagalności świadczenia, w ocenie Sądu nie będzie nim data płatności wskazana w fakturze, jeżeli nie ma potwierdzenia, że faktura ta została dłużnikowi doręczona. Pozwany w toku sprawy konsekwentnie zaprzeczał by fakturę tę kiedykolwiek otrzymał. W aktach sprawy natomiast znajduje się wezwanie do zapłaty należności objętych w/w fakturą z 07.08.2013 r., które zostało wysłane pozwanemu na właściwy adres przy ul (...). Pomimo, że pozwany tej przesyłki nie podjął, mimo jej awizowania, Sąd uznał, że w dacie kiedy wystawione zostało awizo wezwanie zostało pozwanemu skutecznie doręczone, od tej daty, tj. od 12.08.2014 r. pozwany miał już bowiem możliwość zapoznania się z treścią wezwania. W wezwaniu wierzyciel określił termin 14 dni na dokonanie zapłaty, zatem Sąd uznał wymagalność świadczenia z faktury na datę 26.08.2013 r.

W konsekwencji Sąd uznał za zasadne żądanie odsetek za okres od 27.08.2013 r. do dnia poprzedzającego zapłatę należności, tj. do dnia 26.01.2014 r. Wysokość skapitalizowanych odsetek ustawowych za ten okres wyniosła 31,91 zł.

Sąd miał przy tym na uwadze, iż pozwany dokonał wpłaty kwoty 610,57 zł. Wobec tego, iż dochodzona przez powoda należność główna wynosiła 584,43 zł, nadpłaconą kwotę 26,14 zł należało zaliczyć na poczet należności ubocznych. Takie rozliczenie wpłaty pozwanego jest zasadne zarówno w świetle wskazane go w dowodzie wpłaty tytułu, jak i treści art. 451 § 1 k.c. Od kwoty 31,91 zł należnych odsetek ustawowych, Sąd zatem odjął kwotę 26,14 zł, co dało różnicę w kwocie 5,77 zł. Strona powodowa nie wskazywała przy tym innego sposobu zarachowania wpłaty pozwanego.

Rozstrzygnięcie o kosztach procesu sąd oparł na podstawie art. 98 § 1 k.p.c. mając także na względzie, iż za stronę przegrywającą sprawę należy także uważać pozwanego, który w toku procesu spełnił dochodzone od niego świadczenie, czym zaspokoił roszczenie powoda wymagalne w chwili wytoczenia powództwa (por. orz. SN z dnia 21 lipca 1951 r., C 593/51, OSN 1952 nr 2 poz. 49). Powód poniósł następujące koszty procesu: 30 zł tytułem opłaty sądowej 17,00 zł tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa oraz kwotę 180,00 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego, co ustalono na podstawie § 6 pkt 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu z dnia 28 września 2002 r. - Dz. U. Nr 163, poz. 1349 z późn. zm.